

Frokosten er klar

Av Mariah Welch
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.
Lukten av spagettisausen fikk Davids mage til å rumle. "Når er middagen klar?"
"Bare noen minutter til", sa Papá og rørte i sausen. Han kikket bort på David. "Hva jobber du med?"
David viste frem sin Veiledningsbok for barn.
"Jeg prøver å velge et nytt mål. Men jeg er usikker på hvilket jeg skal gjøre. De er alle bra."
"Hvilke valg har du?"
David bladde gjennom veiledningsboken.
"Syng en Primær-sang, yte tjeneste for naboer, ønske andre velkommen ..." Så så han et annet.
"Å! Papá, vil du hjelpe meg å lære å lage mat?"
"Selvfølgelig", sa Papá. "Jeg skal lage min spesielle søndagsfrokost i morgen. Vil du stå opp tidlig og hjelpe meg?"
"OK!" sa David.

Jo mer David øvde på å lage mat, desto tryggere følte han seg.

Neste morgen sto David tidlig opp og møtte Papá på kjøkkenet. Mens Papá fant frem ingrediensene, vasket David hendene sine.

Papá viste David hvordan han skulle holde en kniv og skjære opp frukt på en trygg måte. Han fikk David til å blande alle ingrediensene til pannekaker. Så kom det aller beste. Bacon!

David brukte tang til å snu baconet forsiktig i pannen. Baconet freste i pannen og litt fett sprutet på fingrene hans. "Au!" sa David.

"Forsiktig", sa Papá. Han skrudde på vannet og fikk David til å holde hånden under det kalde vannet en stund. Så ga han David en grytevott for å beskytte hendene mot det varme fett.

"Matlaging er en utfordring", sa David.

"Ja", sa Papá. "Å lære nye ting er hardt arbeid. Det er derfor du må lære de riktige metodene."

"Og øve mye", sa David. "Jeg lærte i Primær at ikke engang Jesus visste alt til å begynne med."

Papá nikket. "Til og med han måtte lære litt om gangen."

De stekte ferdig baconet og satte maten på bordet. Hele familien likte det.

Katten deres, Nacho, mjauet under bordet.

"Jeg tror Nacho også vil ha litt!" sa Davids søster, Sarah.

Etter dette hjalp David ofte Papá på kjøkkenet. Papá viste ham mange oppskrifter i oppskriftsboken sin. David lærte å måle opp ingredienser til småkaker, lage eggerøre og lage favoritt-drikken hans, horchata. Jo mer han øvet på å lage mat, desto tryggere følte han seg.

Så en søndag morgen følte David seg endelig klar. "Papá, kan jeg lage frokost på egenhånd i dag?" spurte David da han ble med Papá på kjøkkenet.

"Greit", sa Papá. "Jeg er i nærheten i tilfelle du trenger hjelp."

David tok frem det han trengte og begynte å jobbe. Han skar opp jordbærene og bananene slik Papá hadde vist ham. Han snudde pannekakene forsiktig uten å brenne noen.

Og da han stekte bacon, visste han akkurat hva han skulle gjøre. Han tok på seg en grytevott og et forkle for å hindre at fett sprutet på ham.

Da han var ferdig, satte David all maten på bordet. Resten av familien satte seg. Hans yngre søster Emily holdt en bønn, og de begynte å spise.

"Dette er veldig godt", sa broren hans, Jeremie. "Takk, Papá."

"Faktisk har David laget alt på egenhånd", sa Papá.

"Er det sant?" sa Jeremie. Han så på David. "Du har blitt veldig flink!"

David strålte. Han hadde øvet mye, men det føltes godt å lage frokost til familien. Han gledet seg til å prøve flere oppskrifter. ●